

[Edvard Sørensen.]

gørelser. Jeg for mit Vedkommende i alt Fald mener, at man ved den trufne Afgørelse i det ene Tilfælde hindrer en fornuftig Brug af fredede Arealer og i det andet Tilfælde hindrer en sund Udvikling.

Det første drejer sig om Egnen oppe i Nærheden af Ræbild med de mange skønne Partier. Der er der fredet en Engstrækning, som bruges til Løsdrift. Enhver, der har Forstand paa disse Forhold, ved, at hvor der er Løsdrift, og der gennem et saadant Areal — som i dette Tilfælde — løber en Bæk, gaar det saaledes, at Bækken lidt efter lidt trædes sammen, og hvis man da ikke foretager en aarlig Oprensning, vil store Strækninger inden for Bækken blive saa fugtige, at de praktisk talt er ubrugelige. Den Mand, der har faaet dette Stykke Jord fredet, har foretaget den Rensning, som var nødvendig, men nu kommer Myndighederne og siger til ham: Det maa du ikke. Han er blevet idømt en Bøde for den Forseelse, man mener han har begaaet. Han er idømt en Dagbøde paa 10 Kr., indtil han har faaet den Jord ned i Bækken igen, der er smidt op. Det er vanskeligt for Folk ude omkring at forstaa, at noget saadant skal være nødvendigt.

Den anden Sag, jeg gerne vil gøre lidt Rede for over for det høje Ting og over for Offentligheden, er en Sag fra Randers Amt om en Vej, vi der kalder Følle—Kalø-Vejen. Det er en Vej, der gaar eller skulde gaa fra Aarhus—Randers Landevej og over til Mols. Allerede i 1934 tog man dette Spørgsmaal op til Drøftelse inden for Amtsrådet, og man var klar over, at der dels af Hensyn til Rønde By, dels af Hensyn til den store Trafik ude paa Mols om Sommeren maatte ske en Ændring her baade af vejtekniske Grunde og af færdselsmæssige Grunde. I 1935 forelagde Amtsvevinspektøren for Amtsrådet et Forslag, hvorved der skabtes Muligheder for en virkelig rationel Forbedring af Vejforholdene mellem Mols og Landevejene fra Aarhus og Randers ved at anlægge en ca. 3 km lang ny Landevej fra Vejkyrdset ved Følle til Nordre Molsvej. Ved denne Løsning opnaaede man ikke alene at bortskaffe Svinget, der er meget farligt for Trafikken, men man fik ledet hele Mols-Trafikken uden om Rønde Bys Gade, der næsten altid er fyldt med parkerende Biler, uden om det farlige Vejkyrd, hvor Nordre Molsvej støder til Hovedvejen, samt uden om den smalle, stejle, krogede og bevoksede Rønde Gyde. En rationel Løsning af Vejforholdene til Mols var særlig paa krævet, dels fordi hele denne Del af

Amtets Befolkning i alt væsentligt benytter Landevejene som Forbindelsesled med Omverdenen, dels fordi der, som jeg allerede har nævnt, Sommeren igennem er en usædvanlig stor Turisttrafik til Mols.

Efter en grundig Overvejelse af de forskellige Muligheder for Linieføringen valgte man i Amtsrådet en Linie, der teknisk og økonomisk syntes at passe til Formålet, idet man allerede dengang i videst mulig Grad tog Hensyn til Stedets Naturskønhed ved ikke at gøre Linien fuldstændig ret samt ved at undgaa en Skov, der hedder „Hestehaveskoven“, og som hører ind under Kalø Gods, mest muligt.

Det foreløbige Projekt blev godkendt af Amtsrådet allerede i Maj Maaned 1935. Overslaget var paa 150 000 Kr., saa man ser, at det beskæftigelsesmæssigt ikke var et helt ubetydeligt Arbejde. Ved Skrivelse af 5. December 1935 godkendte Overvevinspektøren det foreløbige Projekt og meddelte samtidig, at man kunde faaet Tilskud paa 20 000 Kr., og at det senere vilde blive taget under velvillig Overvejelse at give ogsaa 50 pCt. af Resten af Udgiften. Da saaledes hele Beløbet til Arbejdet ikke var til Raadighed straks, var der ikke Mulighed for at fremme Arbejdet saa stærkt, som man gerne fra Amtsrådet Side vilde have gjort; man maatte regne med, at først ved næste Fordeling af Vejfondens Midler, der antagelig vilde finde Sted i 1937, kunde man gøre sig Haab om at faa Resten af Beløbet vedtaget.

Imidlertid begyndte man Projekteringen af Arbejdet, og allerede paa det Tidspunkt, i Foraaret 1935, begyndte enkelte paa Egnen at protestere mod Vejføringen. Der kom en Protest fra Rønde By, en Protest, som i Sommerens Løb ogsaa blev støttet fra Kalø Gods. I Sommeren 1935 afholdtes der om Spørgsmaalet et Møde ude paa Kalø Hovedgaard, hvor foruden Amtsvevinspektøren Baron v. Jenitch, Godsejer Lüttichau, der er Inspektør paa Kalø, og Repræsentanter for Borgerne i Rønde By var til Stede. Paa dette Møde blev man for første Gang præsenteret for en anden Linieføring, en Linieføring tæt inde ved Rønde By, og denne nye Linieføring, man her mødte, havde øjensynlige lokale Fordele. Den havde de lokale Fordele, at den dannede en haardt tiltrængt Udstykningsvej for Rønde By og næsten gik uden om Kalø Gods Arealer, som den kun gennemskar paa ca. 300 m, hvorimod Amtets Linie berørte Kalø Gods paa en Længde af 2 600 m.

Da man fra Amtsvevæsenets Side fastholdt den af Amtsrådet foreslaaede Linies mange vejtekniske og færdselsmæssige For-